

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **Honebního společenstva Kozinec Chvalčov**, se sídlem ve Chvalčově, Obránská 187, právně zastoupeného advokátem JUDr. Milanem Zábržem, se sídlem v Brně, nám. Svobody 10, proti žalovanému: **Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství**, se sídlem ve Zlíně, tř. T. Bati 3792, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 7. 2. 2006, č. j. 29 Ca 164/2004 - 31,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 7. 2. 2006, č. j. 29 Ca 164/2004 – 31, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Včas podanou kasační stížností brojil žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti výše uvedenému rozhodnutí Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2004, č. j. KUZL 6197/2004 ŽPZE-Mu. Tímto správním rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem, odboru životního prostředí ze dne 16. 1. 2004, č. j. ŽP-206/1-65-2/a/04-Bu, kterým bylo rozhodnuto o zastavení řízení o registraci honebního společenstva Chvalčov.

Svoji kasační stížnost opírá stěžovatel o ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Stěžovatel se dosud pokládá za subjekt, jež je označován slovy zákona honební společenství. Honebním společenstvím byla zákonem č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“), uložena povinnost stanovená v § 69 tohoto zákona, což žalobce akceptoval a učinil potřebná podání na Okresním úřadu

v Kroměříži. Změnou zákona o územních celcích pak přešlo podání na Městský úřad v Bystřici pod Hostýnem. Tomu taktéž dokládal potřebné dokumenty, aby splnil svoji zákonnou povinnost. Správní orgán prvního stupně rozhodl o zastavení řízení o registraci honebního společenstva. Důvodem byla podle stěžovatele i skutečnost, že správní orgán vyžadoval mimo jiné skutečnosti, jež zákon pro takovýto úkon nepředpokládá. Jednalo se zejména o doložení souhlasů vlastníků honebních pozemků s členstvím v honebním společenstvu s ověřenými podpisy, jako by vznikalo nové honební společenství. Rovněž správní orgán žádal o předložení dokladů o vlastnictví honebních pozemků za jednotlivé členy stěžovatele, mapový zákres a stanovy stěžovatele. Po nepředložení těchto dokladů bylo řízení nezákonně zastaveno, neboť stěžovatel již dříve splnil podmínky pro činnost společenstva. Stěžovatel toto považuje za šikanující, hrubě zkreslující podmínky zákona, neboť má jasný důkaz o tom, že veškeré podmínky byly splněny a požadované doklady byly již jednou předány.

Skutečnosti ohledně zániku společenstva ve vztahu k rozhodnutí o nesouvislosti celé honitby, která měla být dalším důvodem pro rozhodnutí o uvedení honitby do souladu, jež podle stěžovatele zcela nesmyslně převzal i žalovaný a krajský soud, nejsou zákonem natolik rigidně dány, aby byly podmínkou pro zastavení řízení o registraci honebního společenstva. Navíc osvětlení důvodu vedoucího k potvrzení napadeného rozhodnutí, že pro honební společenství je třeba mít rozhodnutí o honitbě, se jeví jako tendenční a záměrně vedoucí k tomu, že nemohlo být řádně uplatněno právo stěžovatele v rámci celého procesu.

Stěžovatel namítá, že krajský soud rozhodl zcela pragmaticky bez citlivého přístupu k dané věci a téměř od stolu, nikoliv však v duchu zákona. Podle stěžovatele je největším paradoxem ta skutečnost, že předkladatelé zákona o myslivosti uvažovali v duchu zachování původních honiteb, honebních společenství a zejména pak o zjednodušení celé procesní stránky věci. Stěžovatel závěrem odkázal na komentář k návrhu zákona a uvedl, že cílem zákona nebylo vyvolat novou tvorbu honiteb. Proto bylo navrženo přechodné ustanovení o zachování honiteb dosud uznaných a postupné jejich uvádění do souladu s ustanoveními zákona.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

II.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že v průběhu správního řízení o registraci Honebního společenstva Kozinec Chvalčov došlo ke dni 5. 4. 2004 k zániku honitby Chvalčov a tento zánik honitby má podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona o myslivosti za následek zrušení honebního společenstva. Z tohoto důvodu bylo správní řízení o registraci zastaveno. Zásadní podmínkou existence honebního společenstva je existence uznané honitby. Jestliže dojde k zániku honitby, honební společenstvo nemůže zůstat zachováno. Žalovaný proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost zamítl.

III.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a podle jejího obsahu jsou v ní namítány důvody odpovídající ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Stěžovatel má za to, že Krajský soud v Brně nesprávně posoudil právní otázku, řekl-li, že honební společenstvo bylo ze zákona zrušeno dnem zániku společenstevní honitby, a tudíž

žalovanému nezbylo, než řízení o registraci zastavit, neboť honební společenstvo již bylo zrušeno. Stěžovatel rovněž namítá, že správní orgán prvního stupně vyžadoval skutečnosti, jež zákon o myslivosti pro transformaci dotčeného honebního společenstva podle § 69 tohoto zákona nepředpokládá.

Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán.

IV.

Ze správního a soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil následující skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti kasační stížnosti.

Dne 14. 11. 2002 podal stěžovatel žádost o uvedení honebního společenstva a honitby do souladu se zákonem o myslivosti (§ 69). V této žádosti nebyla navrhována registrace honebního společenstva. Rozhodnutím Městského úřadu v Bystřici pod Hostýnem, odboru životního prostředí, ze dne 13. 1. 2003, č. j. ŽP-206/1-1/03-Bu byla uznána honitba Chvalčov a současně zrušeno rozhodnutí o uznání honitby vydané Okresním úřadem Kroměříž ze dne 30. 3. 1993, č. j. Mysl.209/1-5085/93/Bě. Dne 9. 5. 2003 bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí Městského úřadu v Bystřici pod Hostýnem mimo odvolací řízení. Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 6. 2006 bylo výše uvedené rozhodnutí Městského úřadu v Bystřici pod Hostýnem zrušeno. K odvolání stěžovatele rozhodlo Ministerstvo zemědělství dne 29. 9. 2003 tak, že změnilo odůvodnění rozhodnutí žalovaného. Ministerstvo zemědělství uvedlo, že návrh ze dne 14. 11. 2002 je zcela jednoznačně návrhem na uvedení honitby uznané podle předchozí právní úpravy do souladu se zákonem o myslivosti, současně je tento návrh svým obsahem i návrhem na registraci honebního společenstva a jeho zapsání do rejstříku honebních společenstev.

Městský úřad v Bystřici pod Hostýnem dne 19. 11. 2003 zahájil správní řízení o registraci Honebního společenstva Kozinec Chvalčov ve smyslu ustanovení § 20 zákona o myslivosti a vyzval stěžovatele k doložení souhlasů vlastníků honebních pozemků s členstvím v honebním společenstvu s ověřenými podpisy, dokladů o vlastnictví honebních pozemků za jednotlivé členy stěžovatele, mapový zákres hranic honitby a stanovy stěžovatele. Následně správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 16. 1. 2004, č. j. ŽP-206/1-65-2/a/04-Bu, rozhodl o zastavení řízení o registraci stěžovatele, neboť tento nedoložil požadované doklady (§ 20 odst. 1 zákona o myslivosti).

Žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 4. 2004, č. j. KUZL 6197/2004 ŽPZE-Mu, zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem, kterým bylo rozhodnuto o zastavení řízení o registraci. Žalovaný v odůvodnění uvedl, že podle ustanovení § 19 odst. 5 zákona o myslivosti je nutné předložit seznam honiteb a dále souhlasy vlastníků honebních pozemků s členstvím. Podle ustanovení § 69 odst. 2 zákona o myslivosti zůstává právní povaha honebních společenstev zachována, pokud do 9 měsíců od účinnosti zákona o myslivosti společenstva přizpůsobila stanovy současně platnému zákonu o myslivosti, což bylo splněno. To ovšem nemění nic na skutečnosti, že k registraci podle současně platného zákona je potřeba doložit mimo jiných dokladů také souhlasy vlastníků honebních pozemků, což splněno nebylo. Prezenční listina nenahrazuje souhlas vlastníka honebního pozemku s členstvím ve společenstvu. K projednávané věci dále žalovaný uvedl, že nabytím právní moci rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2004, č. j. KUZL 5998/2004 ŽPZE-Mu, o neuvedení honitby do souladu se zákonem o myslivosti zanikla honitba Chvalčov, přičemž

podle ustanovení § 25 odst. 1 písm. a) zákona o myslivosti dnem zániku společenstevní honitby se zrušuje také honební společenstvo.

Krajský soud v Brně výše uvedeným rozsudkem zamítl žalobu stěžovatele. V odůvodnění uvedl, že podle ustanovení § 69 odst. 2 věty první zákona o myslivosti právní povaha honebních společenstev vzniklých podle dosavadních předpisů se řídí ustanoveními tohoto zákona ode dne jeho účinnosti. Honební společenstvo přijme stanovy, popřípadě je přizpůsobí úpravě podle tohoto zákona a zvolí orgány nejpozději do 9 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona, jinak honební společenstvo a společenstevní honitba zanikají. Z citovaného přechodného ustanovení je zřejmé, že honební společenstva vzniklá podle dosavadních právních předpisů nebylo třeba znovu registrovat a jejich právní povaha se od nabytí účinnosti zákona o myslivosti řídila a řídí ustanoveními tohoto zákona. Bylo pouze potřeba ve lhůtě 9 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona přijmout stanovy, popřípadě je přizpůsobit úpravě podle tohoto zákona a zvolit příslušné orgány, což stěžovatel učinil. Přes tuto skutečnost stěžovatel podal Okresnímu úřadu v Kroměříži dne 14. 11. 2002 návrh na uvedení honitby uznané podle předchozí právní úpravy do souladu se zákonem o myslivosti, který byl svým obsahem i návrhem na registraci honebního společenstva a jeho zapsání do rejstříku honebních společenstev. Jak vyplývá z rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 29. 9. 2003, čj. 28 511/2003-7030, nezbylo správnímu orgánu 1. stupně než o tomto návrhu rozhodnout. Podstatné pro věc dále není, zda správní orgán 1. stupně, event. žalovaný v odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvedli, že k zastavení řízení o registraci došlo z důvodu nedoložení požadovaných dokladů. Podstatná je totiž skutečnost, vyplývající z ustanovení § 69 odst. 1 zákona o myslivosti, citovaného shora, že neuvedením honitby do souladu se zákonem honitba zaniká. Rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 3. 2004, č. j. KUZL 5998/2004 ŽPZE-Mu, bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem, odboru životního prostředí, ze dne 16. 1. 2004, č. j. ŽP-206/1-65-2/04-Bu, jímž bylo rozhodnuto o neuvedení honitby Chvalčov do souladu se zákonem o myslivosti. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 4. 2004. Jestliže tedy žalovaný rozhodoval dne 7. 4. 2004 o zastavení řízení o registraci, činil tak v době, kdy již společenstevní honitba zanikla. Podle ustanovení § 25 odst. 1 písm. a) zákona o myslivosti honební společenstvo zaniká dnem výmazu z rejstříku. Zániku honebního společenstva předchází jeho zrušení s likvidací. Honební společenstvo se zrušuje dnem zániku společenstevní honitby. Z citovaného ustanovení vyplývá, že honební společenstvo bylo ze zákona zrušeno dnem zániku společenstevní honitby, tj. dnem 5. 4. 2004. Žalovanému pak nezbylo než řízení o registraci zastavit, neboť honební společenstvo již bylo zrušeno.

V.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené rozhodnutí krajského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Podle § 69 odst. 1 zákona o myslivosti *honitby a obory uznané podle dosavadních předpisů zůstávají zachovány; to platí i pro obory o výměře nižší než 50 ha a samostatné bažantnice uznané podle dosavadních předpisů, které se stávají honitbami podle tohoto zákona, i když nedosahují výměry 500 ha. Pokud honitba nebo obora uznaná podle dosavadních předpisů dosahuje zákonné výměry podle tohoto zákona, ale nesplňuje ostatní požadavky na tvorbu honitby, je osoba, které byla honitba uznána podle dosavadních předpisů, povinna podat do 31. prosince 2002 orgánu státní správy myslivosti návrh na uvedení honitby do souladu s tímto zákonem, jinak honitba zaniká k 31. březnu 2003. Podle druhého odstavce tohoto ustanovení se právní povaha honebních společenstev vzniklých*

podle dosavadních předpisů řídí ustanoveními tohoto zákona ode dne jeho účinnosti. Honební společenstvo přijme stanovy, popřípadě je přizpůsobí úpravě podle tohoto zákona a zvolí orgány nejpozději do 9 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona, jinak honební společenstvo a společenstevní honitba zanikají. Po zániku honebního společenstva se provede likvidace.

Z citovaných přechodných ustanovení zákona o myslivosti lze dovodit, že stávající honební společenstva nezanikají, nýbrž zůstávají zachována a nejedná-li se o obory nebo samostatné bažantnice, pak musí splňovat podmínku minimální výměry honitby 500 ha. Právní povaha honebního společenstva se řídí zákonem o myslivosti ode dne jeho účinnosti. Stávajícímu honebnímu společenstvu je uložena povinnost přijmout stanovy, popřípadě je přizpůsobit zákonu o myslivosti do 31. března 2003, jinak přímo ze zákona, bez dalšího zanikají. Honební společenstva proto mají toliko povinnost uvést do souladu s novou právní úpravou své orgány a dodržet základní výměry honitby v rozsahu 500 ha, a to k 31. 3. 2003. Nejvyšší správní soud se proto předně ztotožňuje s názorem uvedeným v rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 52 Ca 51/2003-51, publ. pod č. 662/2005 Sb. NSS, podle něhož orgány státní správy myslivosti nejsou zákonem č. 449/2001 Sb., o myslivosti, legitimovány k vedení řízení o registraci honebního společenstva ve smyslu § 20 citovaného zákona, pokud se jedná o honební společenstvo vzniklé podle dosavadních právních předpisů. Jsou pouze oprávněny požadovat po dotčeném honebním společenstvu doklady uvedené v § 69 odst. 2 citovaného zákona a ověřovat skutečnost, zda honitba dosahovala v souladu s § 69 odst. 1 citovaného zákona ke dni 31. 3. 2003 minimální výměry 500 ha. Zdejší soud rovněž připomíná, že ustanovení § 20 zákona o myslivosti se vztahuje na vznik honebního společenstva, a nikoliv na transformaci stávajícího honebního společenstva, neboť nelze akceptovat výklad, podle kterého by stávající honební společenstva měla povinnost se znovu registrovat. Takový výklad nemá oporu v zákoně a byl by v neprospěch stávajících honebních společenstev.

Lze proto souhlasit s námitkou stěžovatele, že správní orgán prvního stupně vyžadoval skutečnosti, jež zákon o myslivosti pro transformaci dotčeného honebního společenstva podle § 69 nepředpokládá. Žalovaný i správní orgán prvního stupně postupovaly při transformaci honebního společenstva nezákonně, neboť řízení o registraci ve smyslu ustanovení § 20 zákona o myslivosti nemělo být vůbec zahájeno. Článek 2 odst. 2 a 3 Listiny základních práv a svobod stanoví, že *státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví a zároveň že každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá*. Krajský soud v Hradci Králové ve výše uvedeném rozhodnutí správně poukázal na ústavní limit činnosti orgánu veřejné moci a uvedl, že veřejná moc je uplatňována pouze na základě zákona, tedy zejména povinnosti mohou být ukládány pouze na základě zákona a nelze připustit rozšiřující výklad či dokonce použití analogie, kterou se ve správním právu ukládá účastníkovi správního řízení povinnost, jejíž nesplnění jde na jeho úkor.

V posuzovaném případě Ministerstvo zemědělství ve výše uvedeném rozhodnutí uvedlo, že návrh ze dne 14. 11. 2002 je současně svým obsahem i návrhem na registraci honebního společenstva a jeho zapsání do rejstříku honebních společenstev. Městský úřad v Bystřici pod Hostýnem poté zahájil správní řízení o registraci Honebního společenstva Kozinec Chvalčov ve smyslu ustanovení § 20 zákona o myslivosti. Nejvyššímu správnímu soudu v daném případě nezbývá než konstatovat, že návrh ze dne 14. 11. 2002 nebyl současně návrhem na registraci, neboť v roce 2002 honební společenství bez pochyb existovalo a nemohlo proto opětovně dnem nové registrace vzniknout a především v návrhu honebního společenství nebyla uvedena žádná zmínka o návrhu na registraci, ale toliko žádost

o uvedení honebního společenstva a honitby do souladu se zákonem o myslivosti. Lze proto konstatovat, že ačkoliv k registraci nebyl podán žádný návrh, správní orgán prvního stupně zahájil řízení, i když zákon vyžaduje přísnou formu návrhu - úředně ověřené podpisy osob, které návrh podávají (§ 19 odst. 4 zákona o myslivosti). Ze těchto důvodů Nejvyšší správní soud shledal celé řízení o registraci vadným.

Krajský soud v Brně v odůvodnění svého rozsudku uvedl správnou úvahu, že honební společenstva vzniklá podle dosavadních právních předpisů nebylo třeba znovu registrovat a jejich právní povaha se od nabytí účinnosti zákona o myslivosti řídila a řídí ustanoveními tohoto zákona. Bylo pouze potřeba ve lhůtě 9 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona přijmout stanovy, popřípadě je přizpůsobit úpravě podle tohoto zákona a zvolit příslušné orgány, což stěžovatel učinil. Avšak následně krajský soud posoudil návrh stěžovatele na uvedení honitby uznané podle předchozí právní úpravy do souladu se zákonem o myslivosti jako návrh svým obsahem zahrnující i návrh na registraci honebního společenstva a jeho zapsání do rejstříku honebních společenstev. Podle krajského soudu je podstatná zejména skutečnost, vyplývající z ustanovení § 69 odst. 1 zákona o myslivosti, že neuvedením honitby do souladu se zákonem honitba zaniká. Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem o neuvedení honitby Chvalčov do souladu se zákonem o myslivosti. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 4. 2004. Jestliže tedy žalovaný rozhodoval dne 7. 4. 2004 o zastavení řízení o registraci, činil tak v době, kdy již společenstevní honitba zanikla. Honební společenstvo se zrušuje dnem zániku společenstevní honitby, v posuzovaném případě dnem 5. 4. 2004. Krajský soud poté dospěl k závěru, že žalovanému nezbylo než řízení o registraci zastavit, neboť honební společenstvo již bylo zrušeno. S tímto názorem krajského soudu se zdejší soud nemůže ztotožnit. Dnem registrace podle § 20 odst. 3 zákona o myslivosti honební společenstvo vzniká, to znamená, že pokud bylo honební společenstvo již zrušeno, bylo naopak z povahy věci v této situaci možné, aby nově vzniklo. V posuzovaném případě však k zahájení řízení o registraci nebyl podán žádný návrh. Nejvyšší správní soud za těchto okolností konstatuje, že shledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí krajského soudu.

Nejvyšší správní soud opět odkazuje na výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, publ. pod č. 662/2005 Sb. NSS, z jehož právní argumentace pro případ stěžovatele plyne, že žalovaný ani správní orgán prvního stupně nejsou ze zákona o myslivosti legitimováni k vedení řízení o registraci stávajícího dotčeného honebního společenstva ve smyslu § 20 zákona o myslivosti, nýbrž jsou pouze ze zákona oprávněni požadovat po dotčeném honebním společenstvu doklady uvedené § 69 zákona o myslivosti a oprávnění k ověření skutečnosti, zda honitba dosahovala ke dni 31. 3. 2003 minimální výměry 500 ha. Postup žalovaného závisí především na tom, zda orgány a stanovy dotčeného honebního společenstva byly v rozhodné době v souladu se zákonem a zda byla splněna podmínka minimální výměry honitby. Pokud tyto podmínky nebyly k 31. 3. 2003 splněny, pak honební společenstvo zaniklo přímo ze zákona (bez rozhodnutí správního orgánu) a je na místě provedení likvidace. Zjistí-li žalovaný (nebo správní orgán první instance), že podmínky byly v rozhodné době splněny, nebude vydávat žádné rozhodnutí konstitutivní povahy, neboť k němu není zákonného podkladu, zjištěné skutečnosti může pouze deklarovat. Obdobně i v případě, že podmínky splněny nebyly, může toto být v rozhodnutí žalovaného (správního orgánu první instance) toliko deklarováno.

Pokud společenstevní honitba zřízená podle předchozí právní úpravy nezanikla a s ní i přetrvávalo i honební společenstvo, není žádného důvodu k vedení řízení o registraci nového honebního společenstva podle § 20 zákona o myslivosti. Staré společenstvo bude

nadále existovat i za nové právní úpravy. Jestliže ovšem ve vztahu k určitému území společenství honitba zřízená podle předchozí právní úpravy a s ní i honební společenstvo zanikly ze zákona z důvodů předvídaných v § 69 odst. 2 *in fine* zákona o myslivosti, lze na dotyčném území vytvořit toliko novou honitbu a rovněž i nové honební společenstvo vytvořit jen ve standardním režimu § 20 zákona o myslivosti, ovšem pouze za předpokladu, že bude podán příslušný návrh a že bude splňovat novou právní úpravou stanovené podmínky.

VI.

Nejvyšší správní soud proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. rozhodnutí Krajského soudu v Brně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť kasační stížnost stěžovatele byla důvodná [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

VII.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne Krajský soud v Brně v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu